

200703372/1.

Datum uitspraak: 28 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/55784 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 13 april 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 november 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 april 2007, verzonden op 18 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 25 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd, is deels een herhaling van in beroep naar voren gebrachte standpunten, waarop de rechtbank heeft beslist. Anderdeels is hetgeen appellante daarin heeft aangevoerd niet als zodanig in eerste aanleg naar voren gebracht. Uit voormeld artikel 85 van de Vw 2000 volgt dat de grieven in hoger beroep moeten blijven binnen de beoordeling van het bestreden besluit die de rechtbank heeft gegeven, danwel, gelet op de daartegen voor haar aangevoerde gronden en de door haar te verrichten ambtshalve toetsing, behoorde te geven.

Aldus is geen sprake van grieven in de zin van artikel 85, tweede lid, van de Vw 2000. Daarom is niet voldaan aan het bepaalde in het eerste lid van dat artikel.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

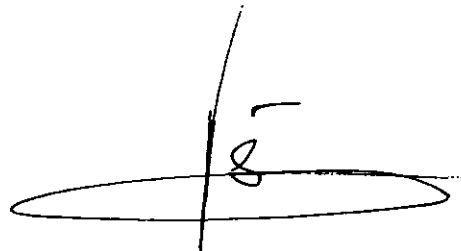
Uitgesproken in het openbaar op 28 juni 2007

348-555.

Verzonden:

28 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line, a horizontal line, and a stylized 'V' shape.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 05 / 55784

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 13 april 2007

in de zaak van:

geboren op _____, van Iraakse nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. W.B. Teunis, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. M.P. Verveer, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiseres heeft op 15 april 2003 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 14 november 2005 afgewezen. Eiseres heeft tegen het besluit op 9 december 2005 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 2 maart 2007. Eiseres is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) genoemde gronden.
- 2.3 Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij

zaaknummer: AWB 05 / 55784

2

op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.

- 2.4 Eiseres heeft ter onderbouwing van haar aanvraag het volgende aangevoerd. Zij is geboren in te Irak. Haar broer heeft een auto ongeluk gehad waarbij iemand is overleden. Volgens de traditie komt er dan een overeenkomst tussen de families. In deze overeenkomst stond dat eiseres werd uitgehuwelijkt aan iemand van de andere familie. Als zij dit niet zou doen, dan dreigde haar broer haar te doden. Eiseres wilde niet met de betreffende persoon trouwen en daarom is zij uit haar land gevlucht.
- 2.5 Verweerder heeft zich – samengevat – op de volgende standpunten gesteld. Eiseres heeft geen documenten overgelegd om haar nationaliteit, identiteit en reisroute vast te kunnen stellen. Voorts heeft zij geen documenten overgelegd ter staving van haar asielaas. Zij heeft niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van deze documenten niet aan haar is toe te rekenen. Voorts gaat geen positieve overtuigingskracht van het asielaas uit en wordt het relaas ongeloofwaardig geacht. Eiseres komt niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29 Vw.
- 2.6 Eiseres heeft daar in beroep het volgende – samengevat – tegenin gebracht. Dat zij geen documenten heeft overgelegd is gelegen in de omstandigheid dat zij er niet van op de hoogte was en ook niet kon weten dat in Nederland bij het aanvragen van asiel het noodzakelijk is een ander te onderbouwen met documenten. De verstrekte informatie over de reisroute is verifieerbaar en is gedetailleerd weergegeven. Eiseres heeft naar beste weten alle informatie verstrekt. Uit de vraagstelling en de gegeven antwoorden is met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid zowel de nationaliteit als de identiteit van haar duidelijk geworden. Uit haar relaas kan worden geconcludeerd dat zij bij terugkeer te vrezen heeft voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Voorts meent eiseres aannemelijk te hebben gemaakt dat zij zodanig getraumatiseerd is dat van haar in redelijkheid niet kan worden verlangd terug te keren naar Irak. Het uithuwelijken is nog steeds een onuitroebare gewoonte in de Iraakse samenleving. Verder heeft verweerder niet in redelijkheid het categoriale beschermingsbeleid inzake Iraakse asielzoekers kunnen afschaffen.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.7 Verweerder werpt eiseres tegen dat zij toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd en heeft daarbij het volgende in aanmerking genomen. Eiseres heeft haar nationaliteitsverklaring en identiteitskaart in haar ouderlijke woning achtergelaten en heeft daar geen verschoonbare reden voor aangevoerd. Vervolgens heeft zij verklaard dat zij haar gebruikte paspoort in Turkije aan haar reisagent heeft afgestaan. Nu eiseres de bescherming van de Turkse autoriteiten kon invoeren, wordt ook deze omstandigheid aan haar toegerekend. Voorts heeft eiseres geen enkel indicatief bewijs van haar reisroute overgelegd, noch is zij in staat gebleken gedetailleerde en verifieerbare informatie omtrent de reisroute te geven. Zij heeft verklaard dat zij het vervoersbewijs na gebruik heeft weggegooid. Verder weet zij niet waar zij gecontroleerd is aan de grens tussen Irak en Syrië en weet zij niet waar zij de grens is gepasseerd tussen Syrië en Turkije. Verder kan zij weinig tot niets verklaren over haar

zaaknummer: AWB 05 / 55784

3

reis van Turkije naar Nederland. Op grond van vorenstaande acht verweerder de oprechtheid van het asielrelaas op voorhand aangetast en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid ervan.

Gezien de op eiseres rustende verantwoordelijkheid om haar asielaanvraag met zoveel mogelijk documenten te onderbouwen, alsmede gelet op de door eiseres gegeven verklaringen, is de rechtbank van oordeel dat verweerder dit standpunt in redelijkheid heeft kunnen innemen. Hetgeen eiseres met betrekking tot het niet overleggen van documenten heeft aangevoerd kan daaraan niet afdoen.

- 2.8 In C1/3.2.3 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) is thans neergelegd en voordien volgde uit de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State dat indien sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw, in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden mogen voorkomen op het niveau van de relevante bijzonderheden. Van het relaas moet dan, wil het geloofwaardig zijn, een positieve overtuigingskracht uitgaan.
- 2.9 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat daar geen sprake van is en heeft daartoe het volgende overwogen. Eiseres heeft tegenstrijdig verklaard omtrent het door haar gebruikte paspoort. In het eerste gehoor heeft zij verklaard dat zij het heeft afgestaan aan haar reisagent in Istanbul te Turkije. In het nader gehoor heeft zij verklaard dat zij haar paspoort heeft weggegooid in een prullenbak in Istanbul. Verder heeft zij niet geloofwaardig verklaard over het door haar aangevraagde paspoort en het daarin verstrekte visum voor Syrië. Zij zou dit bij de Iraakse overheid hebben aangevraagd, maar waar zij dit heeft verkregen weet zij niet. Uit het algemeen ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse zaken (hierna: ambtsbericht) inzake Irak van 14 december 2004 (kenmerk DPV/AM-865700) volgt dat inreisende Irakezen geen visum nodig hebben om Syrië in te reizen. Vervolgens heeft eiseres tegenstrijdig verklaard omtrent de mishandelingen en worden haar verklaringen inzake haar gedwongen huwelijk niet geloofwaardig geacht. Uit voornoemd ambtsbericht volgt dat namens het Iraakse personen- en familierecht een huwelijk niet tot stand mag komen onder dwang van familie of derden.
- Gezien het vorenstaande, alsmede de omstandigheid dat eiseres voor de geconstateerde tegenstrijdigheden geen verklaring heeft gegeven, is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiseres ongeloofwaardig is.
- 2.10 Uit voorgaande volgt dat de beroepsgrond van eiseres, dat zij aannemelijk heeft gemaakt dat haar asielaanvraag is gegrond op omstandigheden die ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vw een rechtsgrond voor verlening vormen, niet kan slagen.
- 2.11 Met betrekking tot het beroep van eiseres op een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw, overweegt de rechtbank het volgende. Verweerder voert ten aanzien van asielzoekers uit Noord-Irak geen categoriaal beschermingsbeleid. Nu eiseres geen argumenten heeft aangevoerd op grond waarvan de rechtbank zou kunnen oordelen, in afwijking van eerdere beslissingen op dit punt, dat verweerder niet in redelijkheid dit beleid kan voeren, dient het beroep van eiseres op d-grond van artikel 29, eerste lid, Vw te falen.
- 2.12 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.

zaaknummer: AWB 05 / 55784

4

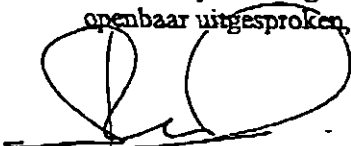
2.13 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Bestissing

De rechtbank

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.M. Kos, rechter, en op 13 april 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. S.L.L. van den Akker, griffier.

afschrift verzonden op:

Coll:

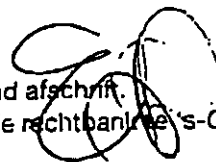
18 APR. 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

Li & Van Wieringen
Advocaten en Belastingadviseur

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2936-c 14 MEI 2007	
ZAAKNR.	200703372
AAN:	12
BEHANDELD: DO:	PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak / Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

Advocaten
mr. D.Y. Li*
mr. V.L. van Wieringen
mw. mr. M. Wiers
mw. mr. A.M.I. Eleveld
mr. N. Hollander
mr. M.M.J. Arts

Tevens per telefax verzonden: 070 - 3651380.

Belastingadviseur
drs. F.J. van Dijk**

Groningen, 14 mei 2007

* lid Insolad
** lid Nederlandse Federatie
Belastingadviseurs

Inzake : / IND
Onze ref. : VW/200700383
Uw ref. : Awb 05 / 55784 BEPTDN V00 O3 G00
Betreft : appelschrift

APPELSCHRIFT

Edelhoogachtbare vrouwe/heer,

Appellante heeft op 15 april 2003 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij beschikking van 14 november 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: verweerder) de aanvraag betrekking hebbende op mevrouw geboren op Iraakse nationaliteit (hierna: appellante) afgewezen.

Li & Van
Wieringen

advocaten en
procureurs is een
samenwerkings-
verband van
zelfstandige
advocaten en een
belastingadviseur.
De aansprakelijk-
heid is beperkt tot
het bedrag dat in
een voorkomend
geval door de
beroepsaan-
sprakelijkheids-
verzekeraar wordt
uitgekeerd.

Appellante heeft bij beroepschrift van 9 december 2005 beroep ingesteld tegen voornoemde beslissing. De openbare behandeling heeft plaatsgevonden op 2 maart 2007. Bij uitspraak (verzonden op 18 april 2007) heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard. De uitspraak is bekend onder zaaknummer Awb 05 / 55784. U treft hierbij een afschrift aan van die uitspraak (*1)

Van deze uitspraak komt appellante hierdoor in hoger beroep. Appellante kiest ten deze woonplaats ten kantore van haar gemachtigde, de heer mr. V.L. van Wieringen, advocaat en procureur te (9724 AG) Groningen aan het Zuiderpark 15, die hierbij verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep en derhalve tot het indienen van deze schriftuur.

Appellante meent dat het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling en de rechtsbescherming in algemene en bijzondere zin dit hoger beroep vergen. Zij wenst hierbij de volgende grieven aan te voeren tegen de uitspraak van de rechtbank. U wordt eerbiedig

Zuiderpark 15 • Postbus 604 • 9700 AP Groningen • telefoon (050) 3603768 • fax (050) 3603561
info@lenvw.nl • www.lenvw.nl • Stichting Dertien gelden Li & Van Wieringen: 49.99.40.261

Li & Van Wieringen

Advocaten en Belastingadviseur

verzocht deze grieven, althans de daarop gegeven toelichtingen, tevens in onderlinge samenhang te willen bezien.

Grief 1

De rechtbank heeft in haar uitspraak onvoldoende gemotiveerd weergegeven waarom er volgens haar afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid en de positieve overtuigingskracht van het asielaanvraag van appellante. Ten onrechte heeft de rechtbank bepaald dat verweerder terecht heeft aangenomen dat in het aanvraag hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen voorkomen.

Toelichting:

Het feit dat appellante geen documenten heeft overgelegd is te verklaren, doordat appellante er niet van op de hoogte was en dit ook niet kon weten dat dit van haar mag worden verwacht.. Het niet overleggen van documenten kan haar niet worden toegerekend, omdat het een veel te groot risico was om de documenten mee te nemen. Appellante vluchtte uit Irak, omdat zij zou worden uitgehuwelijkt. Haar broer had namelijk een auto-ongeluk gehad, waarbij iemand is overleden. Volgens de traditie sluiten de beide families een overeenkomst. In dit geval omvatte de overeenkomst dat appellante zou moeten trouwen met een persoon uit de familie waarmee de overeenkomst werd gesloten.

Ter verklaring van het niet overleggen van documenten door appellante kan tevens de algemene situatie in Irak worden genoemd als belangrijke factor. In dit kader wordt gewezen op het ambtsbericht inzake Irak van de Minister van Buitenlandse Zaken d.d. april 2006 en de brief van voormalig Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie drs. M.C.F. Verdonk d.d. 1 november 2004 waaruit blijkt dat de Iraakse autoriteiten geen effectieve bescherming bieden tegen eerwraak. Het is welhaast een feit van algemene bekendheid dat gearrangeerde huwelijken in Irak en de Koerdische gebieden veel voorkomen. Dat een wettelijke regeling bepaald dat gedwongen huwelijken in principe verboden zijn maakt de praktijk niet anders. Ten onrechte is in het ambtsbericht op dit punt niets opgenomen met betrekking tot de praktijk. De rechtbank heeft met verweerder dan ook niet op basis van het ambtsbericht kunnen aannemen dat de verklaring van cliënte op dit punt ongeloofwaardig is. In het ambtsbericht is bovendien ook nog vermeld dat de wet niet wordt gehandhaafd.

Eerwraak komt in heel Irak voor volgens het ambtsbericht van 14 december 2004. Het aanvraag van appellante is hierdoor niet ongeloofwaardig.

Over het Syrische visum heeft appellante in het eerste gehoor al verklaard dat het geen echt door de Syrische autoriteiten afgegeven visum betrof. Het was een gekocht visum geregeld op de markt in Sulejmania.

Li & Van Wieringen

Advocaten en Belastingadviseur

Appellante heeft haar eigen identiteitspapieren niet meegenomen uit Irak omdat zij tijdens haar vlucht gebruikmaakte van een andere naam. Het meebrengen van documenten waarop de eigen naam vermeld staat brengt dan grote risico's met zich.

De verstrekte informatie over de reisroute is verifieerbaar en is gedetailleerd weergegeven. Appellante heeft naar haar beste weten de informatie verstrekt. Uit de vraagstelling en de door appellante gegeven antwoorden is met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid zowel de nationaliteit als de identiteit van appellante duidelijk geworden. Onvoldoende rekenenig is gehouden met de achtergrond en opleiding van appellante.

Grief 2

De rechtbank is in haar uitspraak onvoldoende gemotiveerd ingegaan op de door appellante geuite vrees voor behandeling in strijd met art. 3 EVRM.

Toelichting:

Appellante beroept zich op art. 3 EVRM, zij heeft namelijk bij terugkeer te vrezen voor behandeling in strijd met art. 3 EVRM.

Bovendien is appellante zodanig ernstig getraumatiseerd dat van haar in redelijkheid niet kan worden verlangd dat zij terug zal keren naar Irak. Het uithuwelijken is nog steeds een onuitroeibare gewoonte in de Iraakse samenleving. Verder heeft verweerder niet in redelijkheid het categoriale beschermingsbeleid inzake Iraakse asielzoekers kunnen verschaffen.

Uit het meest recente ambtsbericht d.d. 10 januari 2007 over Irak blijkt dat de veiligheidssituatie verder is verslechterd. Het geweld is diffuus, multi-dimensionaal en soms ronduit willekeurig. Er is sprake van etnisch en religieus gemotiveerd geweld en er vinden veel aanslagen plaats. Tijdens de verslagperiode bleken de Iraakse veiligheidsorganisaties en de MNF-I niet in staat voldoende bescherming te bieden aan burgers. Vrouwen hebben in toenemende mate te lijden onder de verslechterde veiligheidssituatie en verdergaande islamisering. Bronnen in Irak stellen dat (huiselijk) geweld jegens vrouwen toeneemt. Er is sprake van een toename in het aantal gevallen van eerwraak (vooral in het zuiden en op het platteland maar ook in Noord-Irak). Ondanks verbetering op het gebied van wetgeving de afgelopen jaren hebben ook christenen te lijden onder de slechte veiligheidssituatie en straffeloosheid in Irak. Voorts is er sprake van gerichte intimidatie en aanvallen tegen christenen. De VN stelt dat aanslagen jegens christenen sinds september 2006 zijn geïntensiveerd. De Iraakse autoriteiten zijn niet in staat tegen het willekeurige dan wel gerichte geweld bescherming te bieden. In het licht van de onzekere situatie in Irak keert de UNHCR zich tegen gedwongen terugkeer naar Irak. De organisatie heeft een beroep op staten gedaan (uitgeprocedeerde) asielzoekers een vorm van tijdelijke bescherming te verlenen.

Li & Van Wieringen

Advocaten en Belastingadviseur

Ook uit de meest recente brief d.d. 20 juni 2006 van de UNHCR blijkt dat de situatie voor vrouwen in Irak sinds april 2003 continu verslechterd is. Oorzaken hiervoor zijn de strijd tussen de regering en coalitietroepen met opstandelingen; het ontbreken van een effectieve overheid; de slechte veiligheidssituatie; en een toename van extreme vormen van islamisering. De deels op de islam gefundeerde wetten zijn discriminerend voor vrouwen. Ongeschreven regels verplichten vrouwen gesluierd te zijn in openbaar en in sommige delen van het land kunnen vrouwen niet zonder mannelijke begeleiding over straat. Vrouwen die zich hieraan niet houden lopen het reële risico gedood te worden. Verwesterde vrouwen zijn bij terugkeer in Irak gedwongen om hun levenswijze geheel te veranderen en aan te passen.

Er is een reëel risico dat vrouwen bij terugkeer naar Irak zullen worden blootgesteld aan een behandeling waartegen artikel 3 EVRM bescherming beoogd te verlenen. Cliënt meent dat zij voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat zij aan een dergelijke behandeling zal worden onderworpen als zij naar Irak terugkeert.

Grief 3

Verder meent appelante dat er een categoriaal beschermingsbeleid voor Irak gevoerd zou moeten worden. Zij wijst hierbij op de motie van het kamerlid De Wit c.s., van 20 december 2006 (Tweede Kamerstuk 19 637 nr. 1, 18). Tenslotte doet appelante een beroep op artikel 4(Hd 2 jo lid 5, en artikel 15ca van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de noodzaak van de verleende bescherming. Uit het meest recente ambtsbericht en de berichtgeving die ons dagelijks via de diverse media bereikt is de algehele en mensenrechtensituatie zodanig dat een beleid van als bedoeld in art 29 lid 1 onder d. Vw. 2000.

De aangevallen uitspraak is derhalve in strijd met het recht en dient te worden vernietigd.

REDENEN WAAROM

U(w) Edelhoogachtba(a)r(e) College, Vrouwe, Heer eerbiedig wordt verzocht:

- dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- met vernietiging van de aangevallen uitspraak;
- en vernietiging van het besluit van verweerder van;
- met veroordeling van de Minister in de kosten van dit geding.

Met de meeste hoogachting,

Li & Van Wieringen

Advocaten en Belastingadviseur

V.L. van Wieringen

advocaat / bepaaldelijk gevolmachtigde

Bijlage(n): - afschrift aangevallen uitspraak

